0132-4462.
№ 5 2009
ТРАВЕНЬ

перець

Володимир СОЛОМАШЕНКО

— Ну й чудасія! Ви сьогодні вже третій, кому карти показують перемогу на президентських виборах.

ВИСОКА НАГОРОДА

За заслуги у відродженні духовності в Україні та утвердженні Української Помісної Православної церкви Указом Святійшого Патріарха Київського і всієї Руси-України ФІЛАРЕТА нагороджено Орденом Андрія Первозванного II ступеня письменника, головного редактора журналу «Перець» ПРУДНИКА Михайла Васильовича.

Олексій КОХАН (тема Юрія Іщенка)

— Від чого вони загинули? Свинячий грип?
— Це канібали. З'їли українського туриста, який вживав генетично модифіковані продукти.

СТАЛИ ЗДОРОВІШИМИ?

Сьогодні на одного стаціонарного хворого на добу виділяється усього вісім гривень. Саме таку норму передбачено бюджетом.

У порівнянні з минулим роком фінансування охорони здоров'я значно зменшилося і становить усього 20-30 відсотків від потреби. Медичне обладнання у багатьох лікарнях морально застаріле, а на придбання нового Кабмін не виділив жодної копійки. Очевидно, урядовці вважають, що населення держави з кожним роком тільки здоровішає і незабаром взагалі перестане хворіти.

ЗНАЄ Й МАЄ

Третина усіх кар'єрів Тернопільщини експлуатується без спеціальних дозволів, без гірничих і земельних відводів, без проектів розробки і рекультивації відпрацьованих площ. А влада на місцях удає, що нібито не бачить, що діється у неї під носом. Хоча насправді, мабуть, добре про все знає і щось із цього має.

КАРТА УКРАЇНИ

Щоб мати точну географічну карту України, її треба передруковувати двічі на рік. А може, й частіше. Бо тільки за останніх десять років у нас «зникло» 300 сіл та населених пунктів.

І НЕ СІЄМО, І НЕ ОРЕМО

Тільки-но Верховна Рада прийняла Закон «Про заборону грального бізнесу в Україні», як під стінами секретаріату Президента було організовано акцію, учасники якої закликали главу держави не підписувати його. Бо, виявляється, тоді залишаться без коштів на існування майже 200 тисяч працівників, залучених до грального бізнесу. «Якщо та цифра відповідає дійсності,— говорили на прес-конференції у штаб квартирі ІАП,— то незабаром може так статися, що у цій сфері працюватиме більше людей, ніж у сільському господарстві».

Анатолій ВАСИЛЕНКО

— Посміхається! Ось і наша політична й депутатська зміна підростає!

Олександр КОСТЕНКО

Володимир АДАМОВИЧ

Микола КАПУСТА

ГУМОРЕСКА

Директор Рахманько уважно поводив авторучкою по заяві Коломійця, щось попідкреслював і докірливо похитав головою:

— Ай-я-яй, скажу я вам. Скільки ви класів провчились?

— Як усі — десять. А що?

— Сплошні помилки, друже,— дорікнув Володимир Григорович. — Ось ви тут у заяві пишете: «Прошу виписать мені дєніх, бо не получав п'ять місяців, і нема за що купити хліба».

— Правильно,— відказав Петро.

— А у дікабрі ви хіба не получали? — здивувався директор.

— За август сотню дали,— відказав Петро.

— От бачиш, а пишеш — п'ять місяців,— зауважив Володимир Григорович. — Ти, голубчику, от що... Візьми й перепиши заяву, бо мені — людині з вищим образу... Образова...

— Вищою освітою, — вирвалось у Коломійця.

— Що?

— Не бразованієм, а освітою,— пояснив Петро.

— Ах, да. А кажеш, що малограмотний. Так от, перепиши заяву, бо у нашому язиці слова «деніх» нема. А походить це слово від азіатського «таньга». У нас же є слово «гроші», хоча самих грошей чортма. Так що переписуй, тоді побалакаємо далі, зрозумів?

— Не тупий,— пробурмотів Петро, тамуючи радість, і уточнив: — Писати, щоб видали за п'ять місяців?

— Пиши, тіки грамотно, а не так, як ми балакаємо,— мовив директор.

Хоч від хвилювання у Петра тряслись, мов із похмілля, пальці, він все ж упорався з новою заявою і подав її директорові.

— Отеперички правильно,— схвально покивав головою той. — І якби наш завод столових виробів не збанкр... Ну оте, як воно називається, коли у касі ні копійки, а долгів, як на бомжу вошей: і за газ должні, і за електроенергію винні, і за воду півроку не платили, бо нічим.

— А для чого ж я оце старався? — здивувався Петро.

Директор витер хустиною дебелу потилицю.

— Собственно кажучи, а що ти потіряв? —примружився на прохача. — Ти, наоборот, лише приобрьол. Бо став повноцінним чоловіком, пізнавши, як грамотно пишуться заяви. Так що не вішай носа!

Анатолій СЕМЕНОВ.

Анатолій ГАЙНО

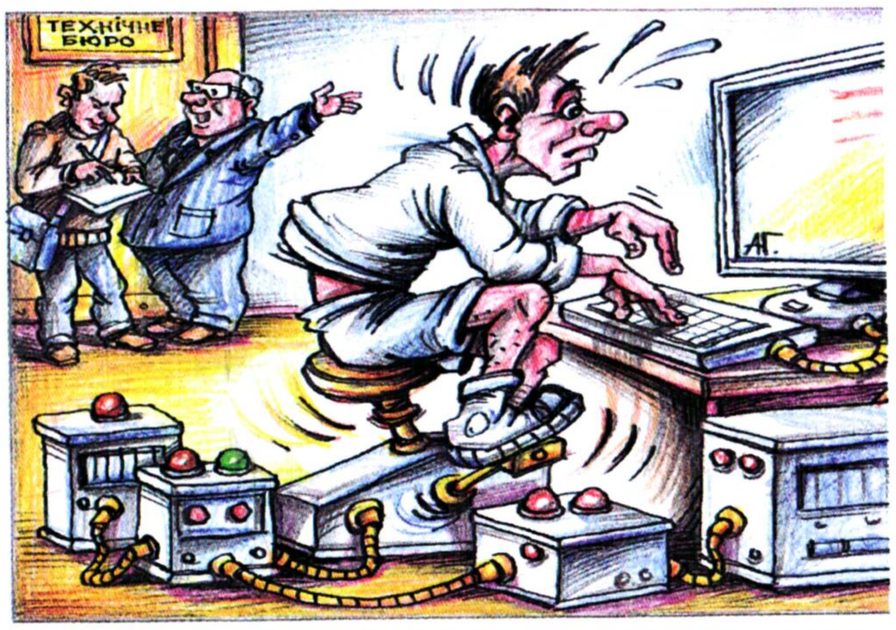

— Як бачите, під час кризи ми впровадили енергоощадливі технології...

Сергій СЕМЕНДЯЄВ

Віктор ПОПОВ

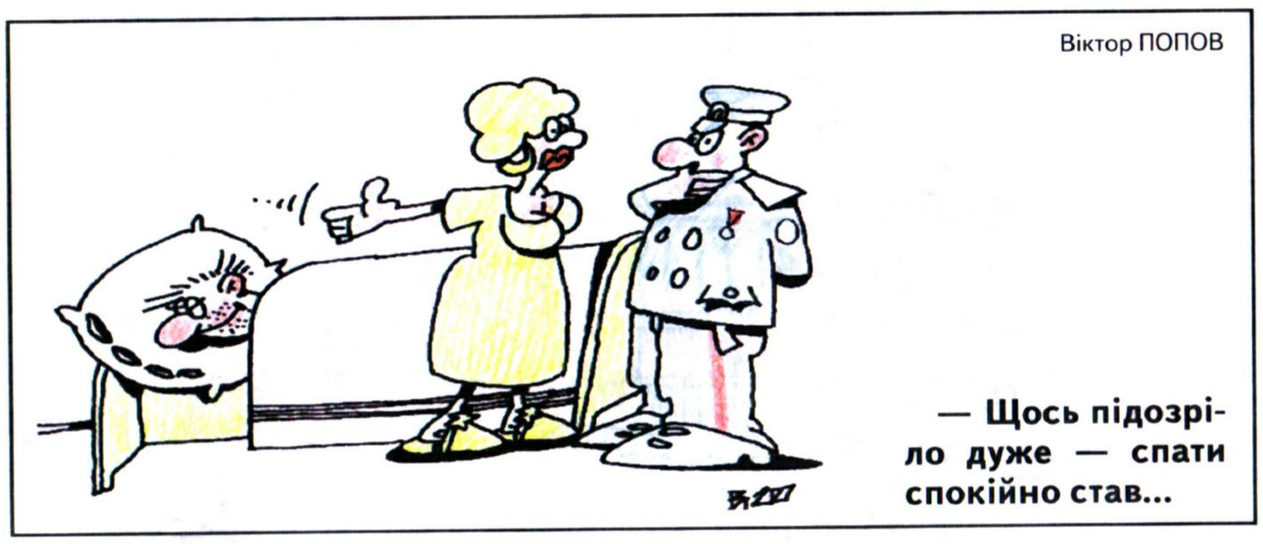

— Щось підозріло дуже — спати спокійно став...

Сергій ФЕДЬКО

Анатолій ВАСИЛЕНКО

— А в нас бібліотека ні вдень, ні вночі не зачиняється. Там уже третій рік дверей нема.

УВАГА! ПЕРЕДПЛАТА!

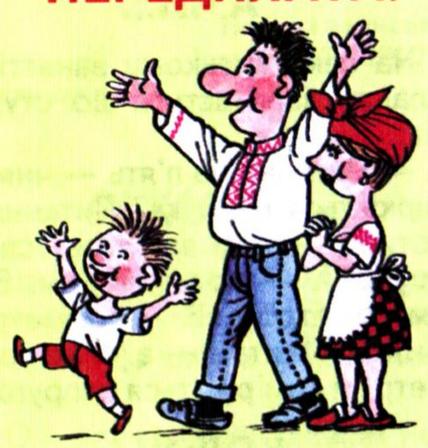

Шановні друзі!

Деякі наші читачі з різних причин передплатили журнал «Перець» лише на перше півріччя... З надією пізніше продовжити передплату ще на півроку. Погляньте, друзі, на календар. Цей час настав!

Отже, не баріться і поспішіть на пошту. Нагадуємо, що в роздрібну мережу журнал надходить в обмеженій кількості. Та й коштує він там значно дорожче, ніж за передплатою. Тож, як кажуть сьогодні, для чого платити більше?

Хоча ціни на все різко підскочили вгору, передплатна вартість «Перця» не змінилася. На шість місяців вона становить усього 18 грн. 42 коп. Індекс 74393. (У річному каталозі передплатних видань на 2009 рік стор. 170; у каталозі видань на II півріччя стор. 130).

Будьте з «Перцем»!

ІРОНІЗМИ

◆ Жінку в норковій шубі зігрівають погляди.

◆ Кохана жінка,— як позичка під високий процент,— забирає сон.

◆ Жінка, як і вино, спочатку затуманює голову, а потім ставить на коліна.

◆ Фронт сімейних баталій визначає житлова площа.

Роман РУДИЙ.

м. Івано-Франківськ.

◆ Розправивши крила, кохання зникло у невідомому напрямку.

◆ Поки язик довів до Києва, дядька звільнили з роботи.

Анатолій ОБРИНЬБА.

с. Тури на Полтавщині.

◆ У кожному дворі — свій президент, у кожній квартирі — своя влада.

◆ Одні говорять дурниці, інші — їх втілюють у життя.

◆ Більшість рекордів Гіннеса — вершина людської глупоти.

◆ Театр життя починається з номерка в пологовому будинку.

Юрій РИБНИКОВ.

м. Полтава.

Студентський гумор

А ЧИ...

На семінарському занятті викладач звертається до студентів:

— Питання на п'ять — чим вимірюється напруга? Питання на чотири — чим вимірюється напруга: А — вольтметром, Б — амперметром, В — омметром. Питання на три — а чи не вольтметром вимірюється напруга?

КОЛОНА

Викладач узяв заліковку і уважно дивиться на студента:

— Щось, шановний, я вас не бачив на своїх лекціях...

— Так я весь час за колоною сидів.

— Ніколи б не подумав, що за однією колоною може сидіти стільки студентів.

ВАГОМА ПРИЧИНА

— Чому ви не ходили на мої лекції? — грізно запитує професор.

— Та я... — мнеться студент.

— Кажіть, кажіть...

— Та я...

— Скажете правду, поставлю трійку...

— Та я, коли сплю, то хроплю...

ЕКЗАМЕН

Виходить студент з аудиторії, його обступили однокурсники:

— Ну як?

— О'кей! Говорили як два інтелектуали. Він питання — я відповідь; він питання — я відповідь. П'ять!

Виходить другий студент.

— Ну як?

— Все нормально. Спілкувалися, як два бізнесмени. Він питання — я гроші на стіл; він питання — я гроші на стіл. Поставив четвірку.

Виходить третій.

— Ну як?

— Погано. Спілкувалися, як два священники. Він питання — я хрещуся. Я відповідь — він хреститься.

Євген П'ЯТКІВСЬКИЙ, студент IV курсу КПІ.

Анатолій ВАСИЛЕНКО

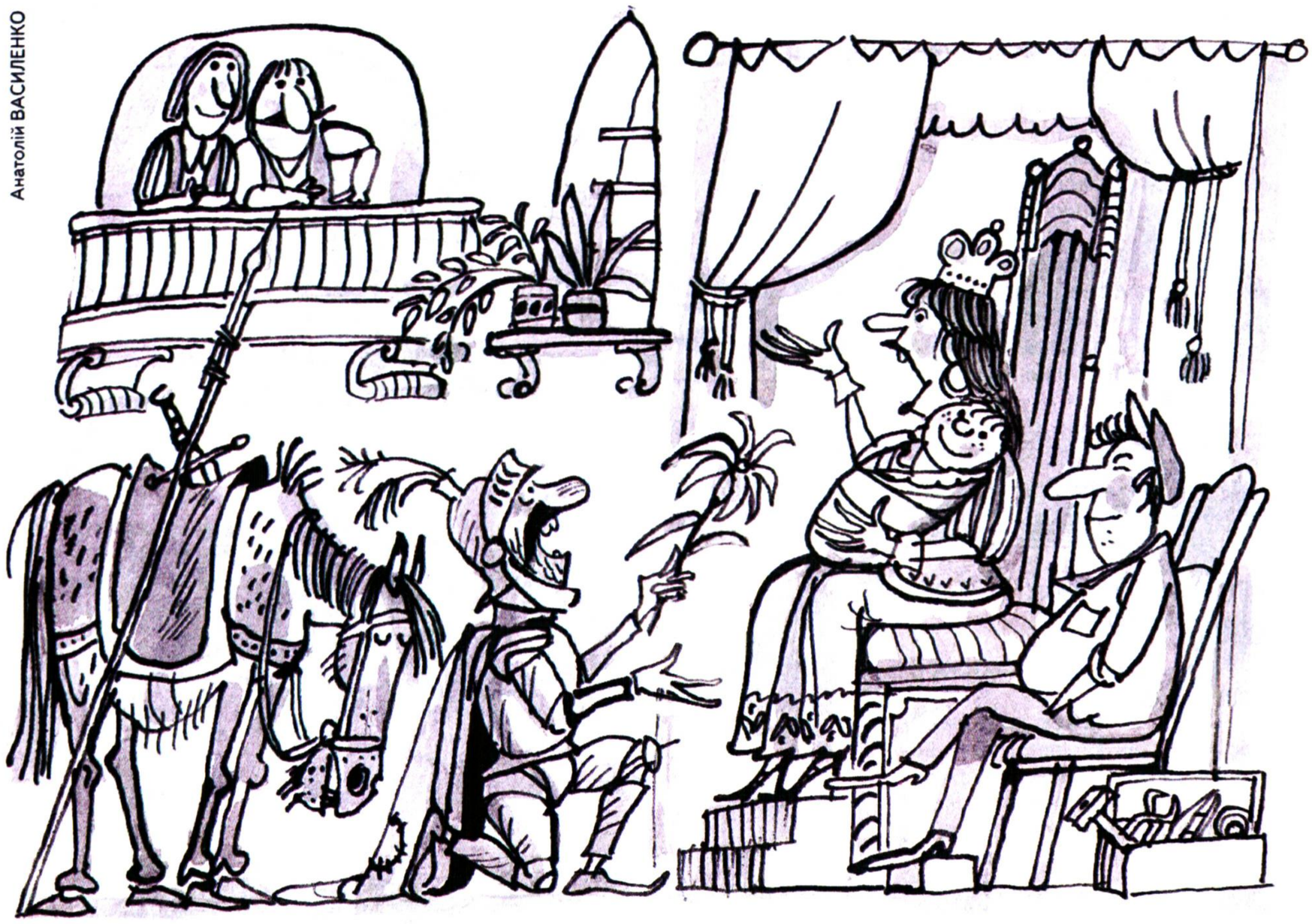

— Ти роками десь зі зміями та велетнями б'єшся, а наше царство руйнується! Спасибі, добрий чоловік знайшовся, євроремонт зробив, господарство підправив...

БУВАЛЬЩИНА

У лікарняній палаті — троє жінок. У кутку — вільне ліжко. Відчиняються двері. До палати заходить медсестра, а за нею чоловік із ковдрою і простирадлами.

— Проходьте, проходьте. Тут дівчата гарні — скучно не буде. Он на тому ліжку і розташовуйтесь.

Медсестра пішла, а чоловік починає застеляти ліжко.

Жінки в розпачі.

— Невже мужчину нам підселяють? — підвелася з ліжка тлуста молодиця.

— Бачите ж, що не жінку,— в тон їй відповідає сухорлява сусідка із загіпсованою ногою.

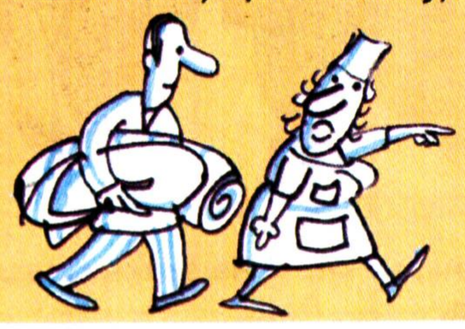

— Тільки цього й не вистачало! — обурюється перша.

— У наш час що хочете може бути! — додає друга.

— А що ж тут такого? — усміхається їм чоловік. — Ліжок у чоловічих палатах не вистачає — самі бачили, що в коридорі людей поселяють.

— Так то ж у коридорі! А це — в жіночу палату! Такого ще не було... — мовила з кутка старенька бабуся.

— Чому ж? — не здається чоловік, продовжуючи застелянням. — Ви що, ніколи мужчин не бачили?

— Яке це має значення?! — верескнула повновида молодиця. — Ми не зобов'язані звітувати перед вами, кого бачили та в якому стані. Вас тут не повинно бути!

— Чому це? Ви хочете лікуватись, а мені, значить, не можна?

— Лікуйтеся на здоров'я,— підтримала сусідку сухорлява,— тільки в палаті для чоловіків або

Володимир АДАМОВИЧ

Василь ФЛЬОРКО

Олександр МОНАСТИРСЬКИЙ

Марна тривога

Помагали дядьку Грицю загрібати сіно його небіж і сусідська дівчина, Марина, симпатична і проворна, як шнурочки, брівки... В хлопця пустощі на думці, липне він до дівки — то притулиться до неї, ніби ненавмисне, то за щось її ухопить,

то за руку стисне. Виривається дівиця із лабет нахаби, так вищить, що на болоті повмовкали жаби. Грицеві терпець урвався: — Та облиш Марину! Он граблі вже поламав їй! Чуєш, бісів сину?! — Дядьку,— дівчина озвалась,— і чого б кричать то? Це ж мої граблі, не ваші — полагодять тато.

Микола ПАСІЧНИК.

м. Липовець на Вінничині.

Андрій САЄНКО

ПАЛІНДРОМИ

Після дезинфекції:
— А зараз є зараза?

Ішли до стабільності:
— А зирк — криза.

Що за меблі?
— На вид — диван.

Розлучення:
Іде діва від Еді.

Андрій КОРЧИНСЬКИЙ.
м. Кодима.

Олександр СТРІЛЕЦЬ

— Служивий, полий мені картоплю!

в коридорі. А нам незручності не потрібні!

— Ну, які ж тут незручності? — надіваючи наволочку на подушку, мовив чоловік. — Я ж вам не заважатиму. Лежатиму смирно, не бігатиму й не гарцюватиму.

— Але ж ви зрозумійте, що нам треба буде перевдягатися,— не здавалася повновида,— а ви ж — мужчина...

— Ну то й що? Хіба я ніколи не бачив, як жінки перевдягаються? А якби й так, то в телевізорі нині можна й не таке побачити... Я ж вас не з'їм. Навпаки, можу допомогти щось розстебнути чи застебнути. Я ці справи вмію робити — не сумнівайтеся. Перед вами — майстер.

— Мужчино! Якщо ви сюди поселитесь, то дуже жалкуватимете! — подала голос старенька.

— Це ж чому? — здивувався той.

— Бо я хроплю так, що з сусідніх палат прибігають мене будити.

—О, то ми — колеги! Я мешкаю в приватному секторі. Як захроплю, то на всій вулиці собаки починають телесуватися.

— Оце напасть на наші голови! — скрушно мовила сухорлява.

— Ні! Треба йти до головлікаря! — рішуче сказала повновида.

— А якщо той не допоможе — до управління охорони здоров'я подзвонимо! — підтримала її старенька.

У цю хвилину відчинилися двері, в які знову заглянула медсестра і, не звертаючи уваги на здивованих пацієнток, запитала:

— Уже готово?

— Так,— відповів чоловік.

— Заходьте! — промовила вона в коридор. І двоє санітарів занесли до палати й уклали в ліжко жіночку.

— Познайомтеся,— мовив чоловік. — Моя дружина Оленка. Буде із вами разом лікуватися.

... В палаті стало тихо... Жінки перезирнулися.

— Та ми б могли і вас залишити, — дивлячись на мужчину, раптом зітхнула тлуста.

— Та, на жаль, уже місць немає,— в тон їй додала сухорлява сусідка із загіпсованою ногою.

Пилип ЮРИК.

м. Запоріжжя.

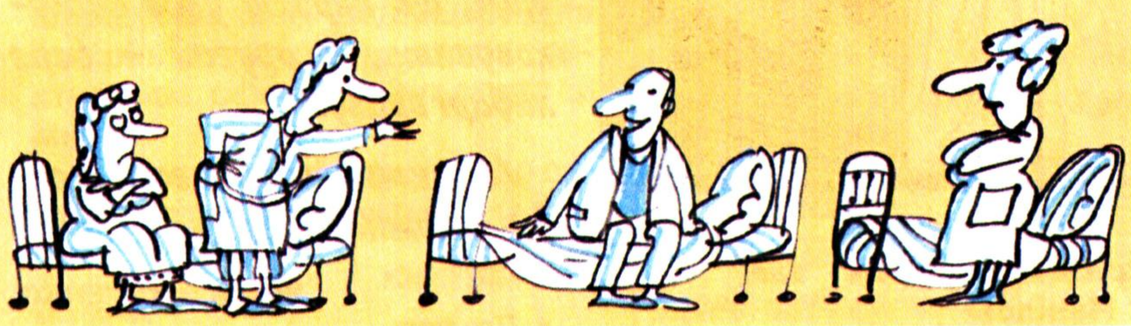

СЛОВНИЧОК-ЖАРТІВНИЧОК

ТВЕРДИНЯ — диня з Твері.

ПАРАГРАФ — дві графи.

БУХАНЕЦЬ — пияцюга.

КАЧАН — насос.

ГАСЛО — вимикач світла.

ПЛАТОН — чек.

МОБІЛІЗАЦІЯ — у кожного є мобільний телефон.

ФАНФАРИ — очі фаната.

ГРІХОВОДНИК — браконьєр на водоймі.

ОДНОСТАЙНІ — тварини з однієї стайні.

ЖАЛУВАННЯ — укуси оси.

ПОСЛІДОВНИК — прибиральник курника.

Флоріан БОДНАР.

м. Чернівці.

Володимир СОЛОМАШЕНКО

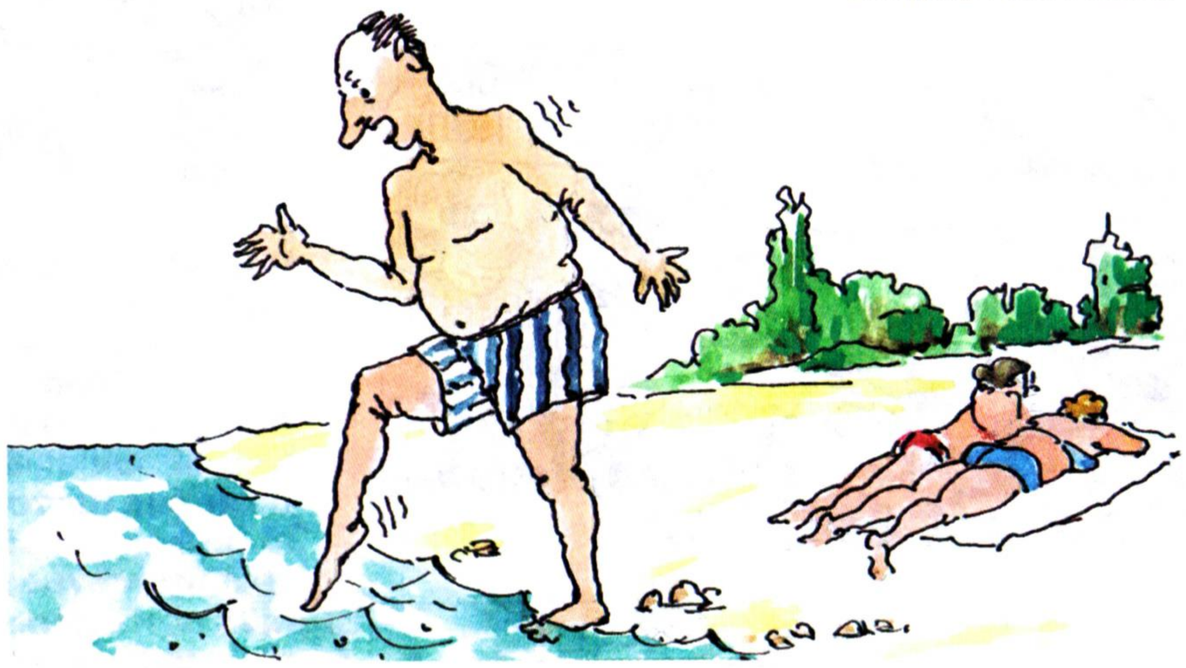

— Б-р-р, яка вода холодна! І куди тільки влада дивиться!?

Анатолій ВАСИЛЕНКО

— Куди ти висипаєш?! Тут же зона відпочинку!

Шукає

Об'ява в газетному розділі «Знайомства»:

«Дівчина середньої вроди шукає чоловіка середнього достатку для створення середньостатистичної сім'ї».

Такий час

— Софійко! Ти намалювала веселку з трьох кольорів, але ж їх сім, хіба ти не знаєш?

— Знаю, але економлю.

Незалежність

Лікар до пацієнта:

— Ви впевнені, що у вас немає алкогольної залежності?

— Запевняю вас, лікарю, я абсолютно незалежний!

Самогонка своя, чого мені від когось там залежати?

Скарга

У відділку міліції:

— Я хочу подати скаргу на свого кума Петра. Він розбив у мене на голові пляшку.

Іван САВЛЮК

Георгій МАЙОРЕНКО

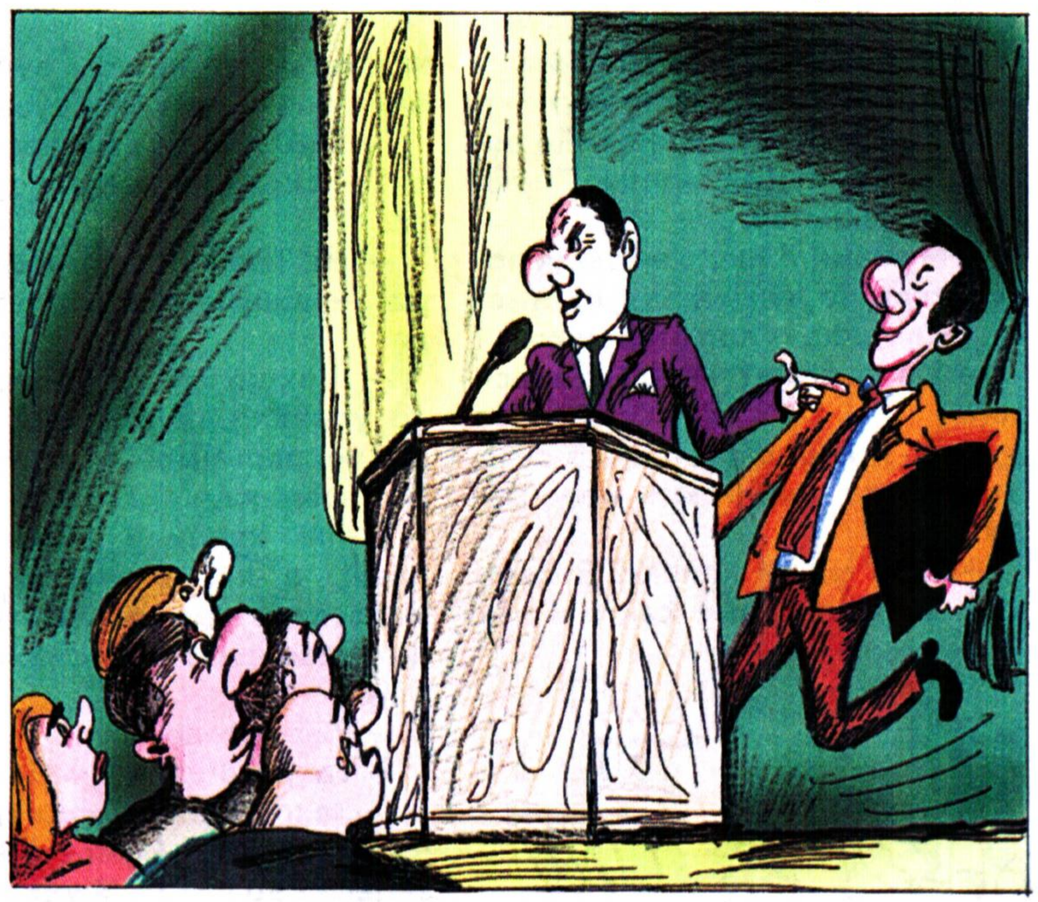

— А зараз антикризову програму вам представить депутат Манілов!

Думки вголос

✓ *Найчастіше про героїчні вчинки сміливо брешуть.*

✓ *Ми кажемо: «Партії», а розуміємо – «клани».*

✓ *У справжнього чоловіка повинна бути своя справа, а чужа – зліва.*

✓ *Вихований чиновник відрізняється від невихованого тим, що перший уміє вислуховувати, а другий – бере хабарі зразу.*

✓ *Закон один для всіх, а судді в кожного свої.*

Віктор ІГНАТЕНКО.

м. Прилуки.

Василь ФЛЬОРКО

Валерій ЧМИРЬОВ

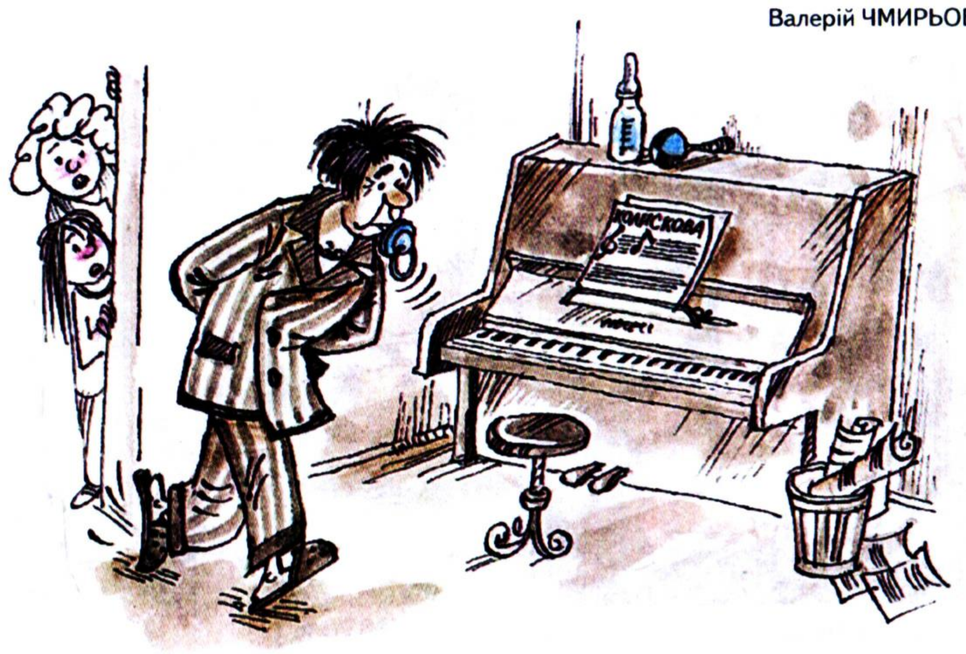

— Не турбуй татка, він працює над колисковою.

Сатиричні мініАтюри

ЗАКОН Є ЗАКОН

З усіх законів, нині чинних
у незалежній Україні,
ще не порушують єдиний:
закон всесвітнього тяжіння..

«ЗНАННЯ — СИЛА»

Такого інколи
напишуть депутати —
чи варто було вчитися читати?

«СТОЮ, МОВ СКЕЛЯ...»

Ні перед ким не гнусь
вже стільки літ
і не зігнусь — радикуліт!

Володимир КРАСІЛЕНКО.
м. Вінниця.

КВАПЛИВІСТЬ

Ним стільки різних справ
не впорано!
Бо часто-густо так бува:
Ще в голові й на зяб не орано,
А він кричить:
«Дайош жнива!»

ВТРАТА

А до політики
в Миколи
Такий он виявився хист,
Що й не подумав би ніколи...
Але ж який пропав артист!

ЗАГАДКА

Оце улюбленець Фортуни!
(За що — нікому невтямки) —
Живе із того, що з трибуни
Усім розказує байки.

Володимир СЛЄПЦОВ.
м. Карлівка.

З конверта

— Ви скаржитесь, що Петро вдарив вас по голові?
— До чого тут моя голова? В пляшці ще було більше половини горілки.

Адреса

До Андрія недільного дня забігає друг Сашко.
— Годі тобі, друже, біля комп'ютера сидіти! Погода просто чудова! Давай краще на природу виберемось!
— Давай! А на якому це сайті?

Уточнення

— Сергію, якщо ти зі мною розлучишся,— каже молода дружина після сімейної сварки,— так і знай: тебе совість замучить!
— А ти, значить, хочеш сама, власноруч?

Серце

Оксана показує фото свого залицяльника подружці Наталці.
— Поглянь, це Василь. Він просто мріє подарувати мені своє серце! Що скажеш?
— Ну, самого подарунка тут не розгледіти, а упаковка таки добре пом'ята...

Рівень

— Куме! Чули? Рівень життя обіцяють на весну підняти!
— Кепські справи... Хоч би хату не затопило!

Таємниця

— Нікому не розкажеш про те, що зараз почув?
— Заприсягаюсь: буду мовчати як риба!
— Цього мало. Треба — як смажена риба.

Надія СЕМЕНА.
м. Київ.

Сергій СЕМЕНДЯЄВ

Анатолій ВАСИЛЕНКО

— Хлопці, продайте комп'ютер!

— Хто ж тебе, телепню, вчив їхати навесні дорогою!.. (1970 р.)

— Хто проти моїх розпоряджень, прошу вийти вперед! (1974 р.)

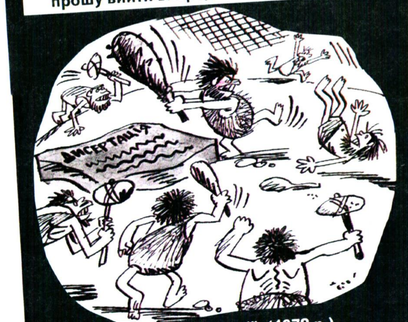

Захист дисертації. (1978 р.)

— Вирішили для перепочинку в карти перекинутись. (1979 р.)

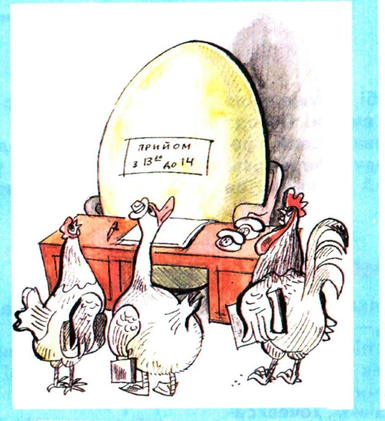

До 70-ліття від дня народження

Сергій Іванович ГЕРАСИМЧУК — один із найталановитіших і найпопулярніших перчанських художників-графіків. Народився 31 травня 1939 року. Після закінчення Київського державного художнього інституту чверть століття пропрацював у «Перці». На жаль, життя митця обірвалося коли йому не виповнилося і 45-ти. Але читачі журналу і сьогодні згадують талановиті і дотепні малюнки художника. Окрасою журналу були його тематичні серії «Картини з життя первісної людини», «Житіє святих і нечестивих», «Незвичайні ситуації», «Карикатури з натури»... П'ять збірок його карикатур виходило стотисячними тиражами у «Бібліотеці «Перця». Сергій Іванович активно співпрацював і у видавництві «Веселка», журналах «Україна», «Дніпро», газеті «Зірка»...

Твори члена Спілки художників України С. І. Герасимчука відзначено найвищими нагородами міжнародних виставок сатиричної графіки.

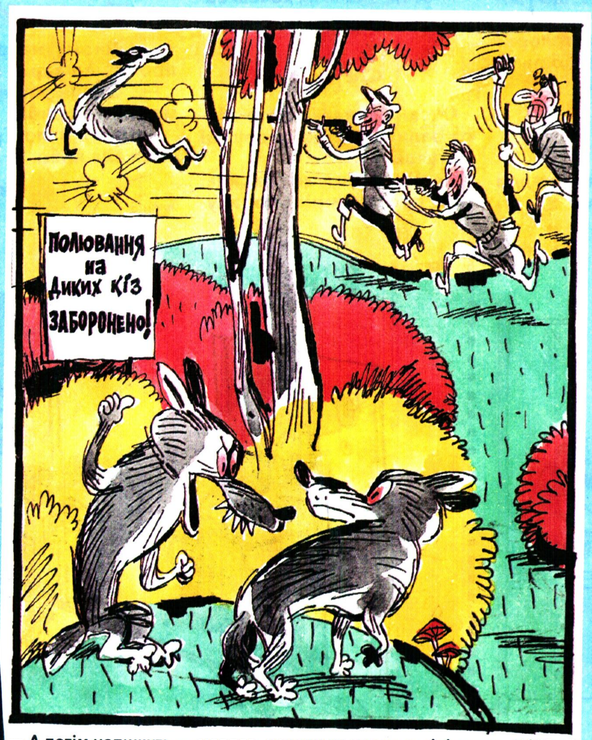

— А потім напишуть — мовляв, напали на козлика сірі вовки. (1968 р.)

Помер від сміху. (1971 р.)

— Миші, пацюки є? Я із санепі-демстанції... (1968 р.)

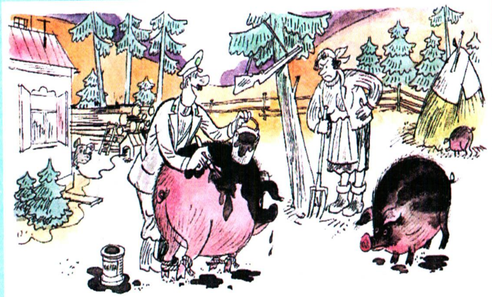

— Що, знову Сидір Сидорович приїде на кабана полювати? (1981 р.)

Дорогі дітки. (1981 р.)

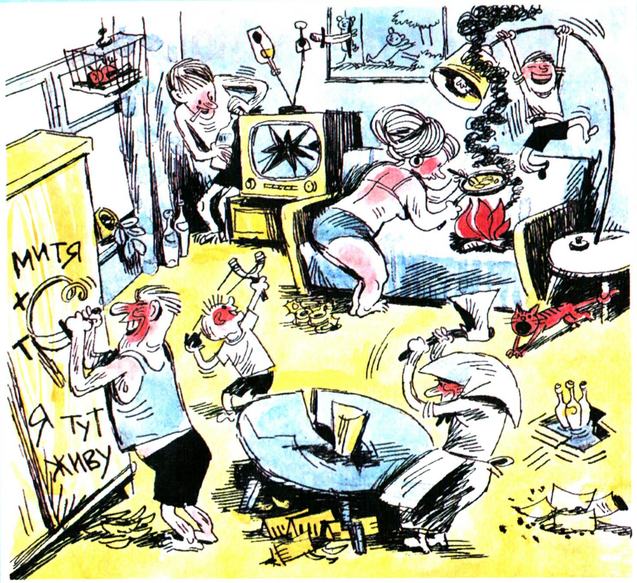

Отаке було б у квартирі Івана Івановича, якби вдома він і його домочадці поводилися так, як у лісі. (1968 р.)

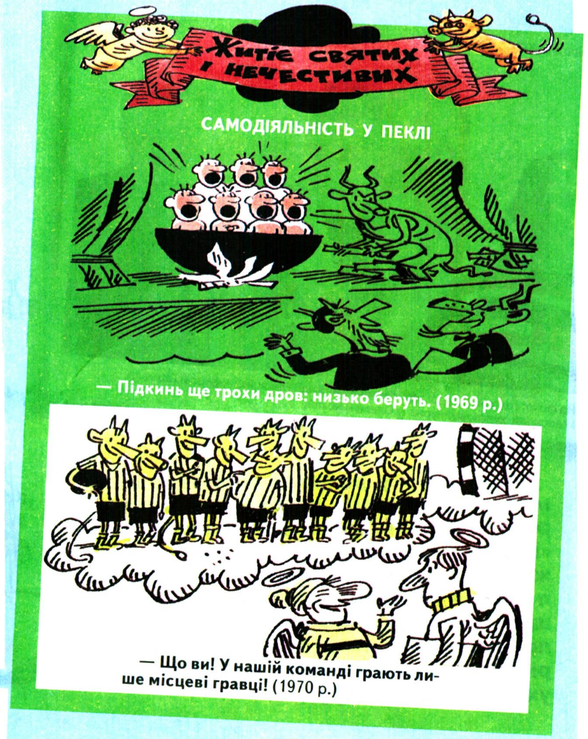

— Підкинь ще трохи дров: низько беруть. (1969 р.)

— Що ви! У нашій команді грають лише місцеві гравці! (1970 р.)

— Едику, дитинко, вітаю: тебе прийняли до інституту!
— До якого, мамочко? (1972 р.)

— Це доньки директора нашого заводу. Високу головбух прозвав «Кількістю», а низеньку — «Якістю» ... (1970 р.)

— Надходять скарги, що ви дуже спритно обраховуєте покупців. Доведеться перевести вас на роботу в буфет обчислювального центру. (1976 р.)

ОПИСКИ-САМОПИСКИ

ПАНЯНЬКА.

АНТИКИРЗОВІ ЗАХОДИ.

БАГАТА КРІСТІ.

ГОЛЕ З РОЗУМУ.

СОНЯШНИКОВИЙ ОЛІЯГАРХ.

Віктор ІГНАТЕНКО.
м. Прилуки.

Георгій МАЙОРЕНКО

— Треба знати, на який гачок ловити!

Усячина

ЧОГО ЗАБРАКЛО

Того разу на оголошеному Віденською консерваторією конкурсі мало до конфузу не дійшло: при голосуванні на першому місці ледь було не опинилася уже літня, але з дуже міцними зв'язками у впливових колах, учасниця тих змагань.

Головою конкурсного комітету був видатний композитор і диригент Густав Малєр. Якось, уже після всього, його спитали:

— Чи то правда, що пані Х. лише трохи не вистачило для того, щоб посісти перше місце?

Знімок Анатолія КІЗЛОВА.

На фото: головний редактор «Перця» Михайло Прудник, Анатолій Гармаза і головний художник журналу Олексій Кохан.

Наш гість — білоруський

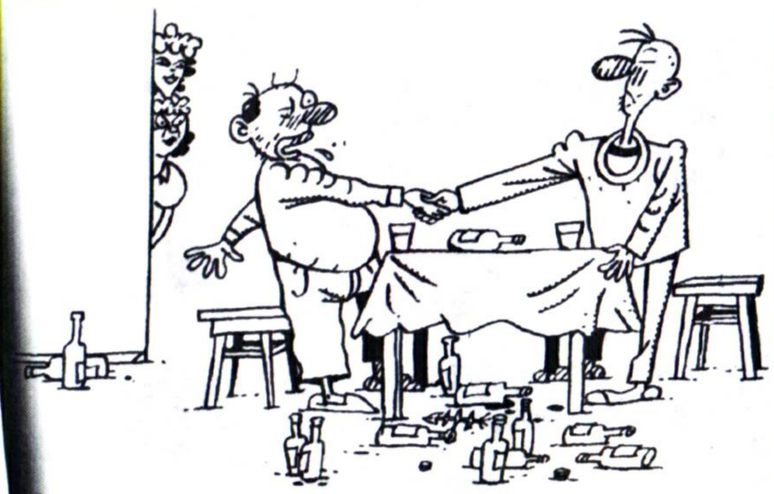

— Іспит склав! Віддаю тобі доньку за дружину.

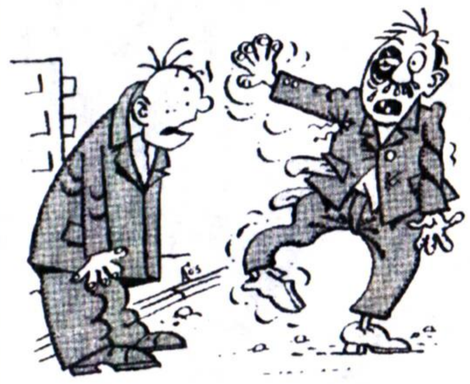

— Бандити напали?
— Та ні, міліція захищала...

Нещодавно у редакції гостював відомий білоруський художник-карикатурист Анатолій Гармаза. «Я не вперше у «Перці»,— зазначив він. — Люблю Ваш журнал і його талановитих творців. Не побоюся сказати, що це одне з найкращих гумористичних видань у світі. І ще приємно, що «Перцеві» вдається зберігати і продовжувати кращі традиції українського гумору».

— Проходьте, роздягайтеся...

— Казала ж дурепі: целюліт зганяй!

ДО СУДУ

ГУМОРЕСКА

— Пане редакторе! Я на вас подам до суду!

— Перед тим — як звертатися, слід було постукати у двері, а потім привітатися.

— Вважайте, що я це зробив! Я — заслужений активіст тролейбусного та кооперативного рухів; почесний член садового кооперативу; товариств боротьби за тверезість, рятування на воді, книголюбів, шанувальників вишивки хрестиком; староста ветеранського хору; почесний донор; радник начальника ЖЕКу номер п'ять із питань моралі та етики, а ви мене своєю заміткою-блохою образили як ніхто й ніколи! Цього я вам не пробачу!

— Присядьте та вгамуйтеся.

— Це ви, пане редакторе, присядете! У суді! А вгамувати мене не зможе навіть атомна бомба! Я весь палаю від обурення! І можу згоріти! Але перед цим мої кулаки розкрасять вашого носа!

—Нате заспокійливу пігулку — ковтніть і поясніть причину вашого гніву, громадяне.

— Не громадяньте! Я — заслужений активіст тролейбусного та кооперативного рухів, почесний член садового кооперативу, товариств боротьби за тверезість, рятування на воді, книголюбів, шанувальників вишивки хрестиком, староста ветеранського хору, почесний донор, радник начальника ЖЕКу номер п'ять із питань моралі та етики! Я заявляю! У своїй замітці про збори в ЖЕКу номер п'ять, на яких я висловив критичне зауваження, ви назвали прізвища всіх виступаючих, окрім мене! Таким чином перед сусідами мене виставили як такого, котрого не існує на білому світі! А я — заслужений активіст тролейбусного і кооперативного рухів...

— Я вже це чув. І пояснюю. Після названих у замітці прізвищ виступаючих на жеківських зборах стоїть словосполучення "та інші". Під ним і криється ваше прізвище.

— А читач звідки це знає?!

— Буде знати. Я вам зараз довідку про це видам.

— І куди я її понесу?!

— Приклеїте на жеківській дошці оголошень. Нехай сусіди читають і знають, що нікуди ви з білого світу не поділися і вболіваєте за житлово-комунальні справи.

— Довідка — платна?!

— Безплатна.

— Скільки її чекати?!

— У вашій присутності напишу й завірю печаткою.

— Правда,— сказав Малєр. — Для цього їй не вистачило лише одного голосу — її власного.

САМОІРОНІЯ

Славнозвісний фізик Ейнштейн любив пожартувати щодо своїх поважних літ. Коли аудиторія, де мав читати лекцію, геть заповнилася студентами, він зауважив:

— Гадаю, що ваш інтерес викликають не мої викладацькі достоїнства, а, скоріш усього, можливість колись похвалитися, що були присутні на моїй останній лекції.

Василь ФЛЬОРКО

карикатурист Анатолій Гармаза

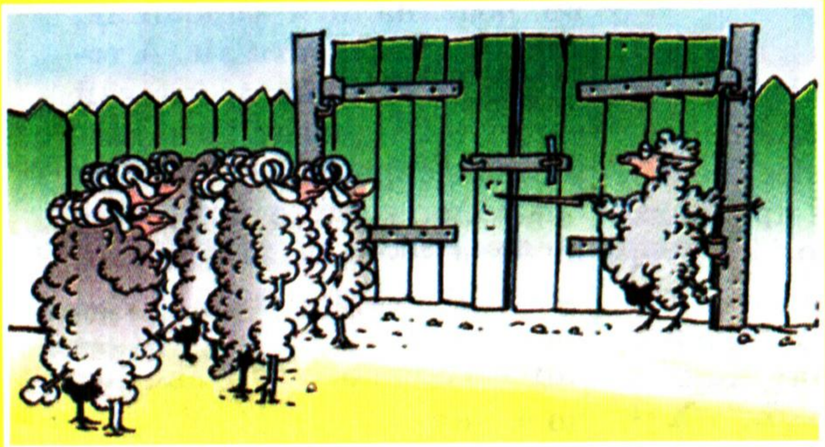

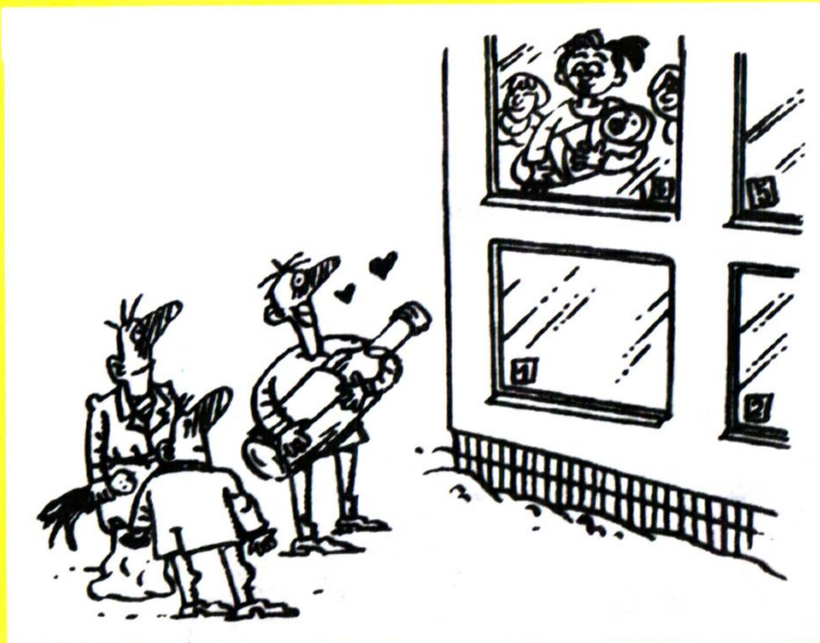

— Пишіть! Бо інакше суду вам не минути! Заодно дайте довідку в тролейбусне управління, облспоживспілку, садовий кооператив, товариства боротьби за тверезість, рятування на воді, книголюбів, шанувальників вишивки хрестиком, міський будинок культури, станцію переливання крові та ЖЕК номер п'ять про те, що я в цей день байдиків не бив, а відвідував вашу редакцію! Для підкріплення істини ваш колектив має сфотографуватися зі мною!

— Краще вже подавайте до суду... — зітхнув редактор.

Юрій БЕРЕЗА.

м. Рівне.

ФРАЗИ

✓ *Партійна приналежність чиновника не змінює його суті.*

✓ *Якщо рука руку миє, то це ще не значить, що все буде робитися чистими руками.*

✓ *Хороших людей більше, але зустрічаються вони чомусь рідше.*

✓ *Скільки ж недалеких серед наближених!*

✓ *У нього нарешті заговорила совість, але незрозумілою йому мовою.*

✓ *Соціальний стан: кум королю.*

✓ *Ті, що піднімаються з колін, іще довго ходять на напівзігнутих ногах.*

✓ *Всі дороги ведуть до Риму, і тільки язик — до Києва.*

Борис РЕВЧУН.

м. Кіровоград.

ТПР-У-У-У, ПРИЇХАЛИ!

Володимир Литвин, Голова Верховної Ради України:

— Сесійну залу перетворили на конюшню в гіршому розумінні цього слова: плакати, пляшки...

Від чергового:

—Та що там казати: коні — п'яні, а народні депутати — запряжені!..

РОЗСТРІЛ НА МІСЦІ

Борис Колесников, народний депутат України (звертаючись до лідера комуністів Петра Симоненка):

— Я чув, що ви хочете ввести смертну кару за хабарі. Ви що, хочете розстріляти частину своєї фракції?!

Від чергового:

— А на розстріл вони підуть із піснею: «И как один умрем в борьбе за это!..»

ХТО ВІДПОВІДАТИМЕ

Віктор Янукович, лідер Партії регіонів:

— Я чую останнім часом, що всі представники політичних сил, які є в уряді..., їх задовольнила б ситуація, щоб їх звільнили од відповідальності, якої вони фактично не несуть. Вони працюють в уряді, але вважають, що відповідати буде якийсь дядя.

Від чергового:

— А всім дядям дуже вже хочеться, щоб відповідала саме тьотя.

ОФІЦІОЗ

Юлія Тимошенко, про депутатів із фракції Партії регіонів:

— Вони просто забули справу Гонгадзе, забули, як їхніх лідерів виносили п'яних, як чіп, з усіх тусовок і офіційних заходів.

Від чергового:

— Тоді все було набагато офіційніше! А з офіційних заходів, зауважте, і виносили офіційно!

ХАЙ ГОВОРЯТЬ

Віктор Черномирдін, посол РФ в Україні:

— Ми ще не дуже чітко уявляємо, що таке «Східне партнерство». Все щось придумуємо, все до чогось приміряємось, ні щоб нормально жити, працювати, співробітничати, вступаємо кудись. Нам, Росії, вступати не до лиця. Коли починаємо вступати, неодмінно на що-небудь наступимо, тому краще не вступати.

Від чергового:

— Тут і додати нічого!

Чергував по рубриці Віталій СУДДЯ.

Перемена

Сторінка для дітей

Анатолій ВАСИЛЕНКО

КІТ МАРКІЗ

Кіт Маркіз
Боїться кіз,—
Уступає їм дорогу,
Бо у них є гострі роги.
А з мишками —
дуже строгий,
Бо вони — народ безрогий.

Володимир МОРДАНЬ.

м. Київ.

Казка про гороховий ліс, який ще не виріс

Жив собі в халабуді Хапань. А зверху на ній він примостив хапкишеню, яка ловила все, що падало з неба.

Той Хапань був дуже лінивим. Сам нічого не робив, а тільки хап-хап-хапав усе чуже.

Якось Хапань приніс до своєї халабуди горошину. Та як тільки поклав її, вона викотилася. Заштовхав назад, а та знову надвір утікла.

Тоді він закинув її до хапкишені:

— Тепер не викотишся!

А тут уперіщив дощ — як із відра. Хапань сховався у халабуді. Хап-кишеня, яка звикла хапати все, що з неба падає, так наповнилася дощовою водою, що аж через край хлюпає. Ще й грім ударив. Горошина з переляку й вискочила звідти і під халабудою причаїлася-сховалася. Нікуди потім і не покотилася, а тут же проросла та невдовзі на великий кущ гороху перетворилася. І такі лапаті на ньому стручки зав'язалися, що затулили і хап-кишеню, і халабуду Хапаня.

Злякався він — ану ж як далі так діло піде, той горох може розростися на цілий гороховий ліс! Жити в лісі Хапань не хотів.

Щоранку він по гороховому стеблу залазив до хапкишені і звідти видивлявся, які стручки треба зривати. Хапань ретельно пильнував, щоб жоден не перестигнув, не розкрився і з нього не розсипалися горошини, з яких міг вирости ліс. А тоді хапав із куща достиглий стручок і відносив його знайомим ховрашкам.

А хапати чуже йому вже не було коли. Бо за день так натомлювався, що увечері вмощувався у своїй халабудці й солодко хропував аж до ранку.

Світлана ПРУДНИК.

РАНОК

Півник радісно кричав,
Всіх бадьоро сповіщав:
— Сонце встало! Диво з див!
Я вже сонечко збудив!
Уставайте, годі спати,
Треба сонце зустрічати!

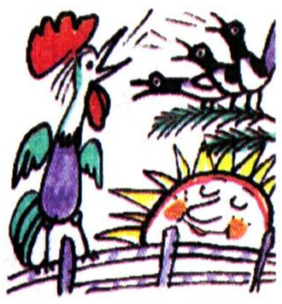

УРОК

Сидить на смеречені сорок сорок,
Сорока сорокам проводить урок.
Скрекочуть сороки, зривають урок...
Нелегко навчати аж сорок сорок!

Василь КРАВЧУК.

м. Ізяслав.

ЗАХОВАНІ ІМЕНА

На білих і синіх смужечках паперу хлопчики і дівчатка написали свої імена, але хтось узяв і зробив із смужечок плетінку. Тому сині смужечки закрили окремі літери на білих, а білі — на синіх. Спробуйте прочитати «заховані» імена

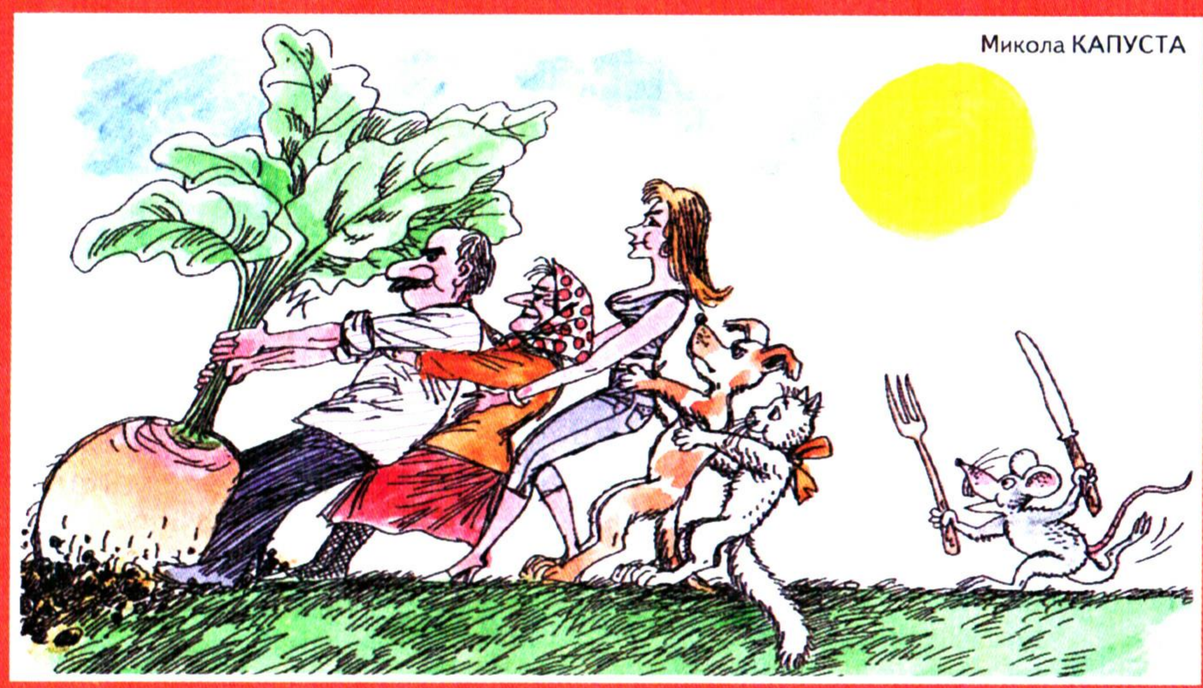

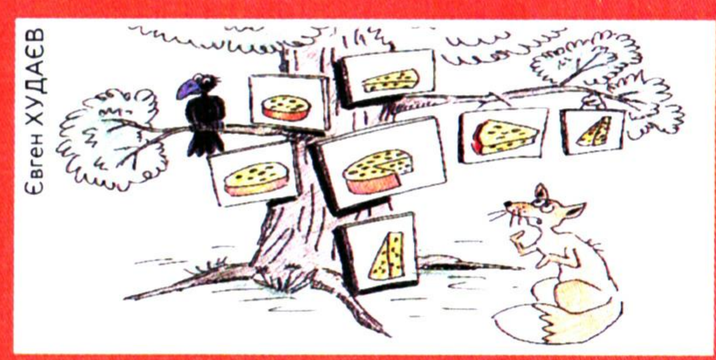

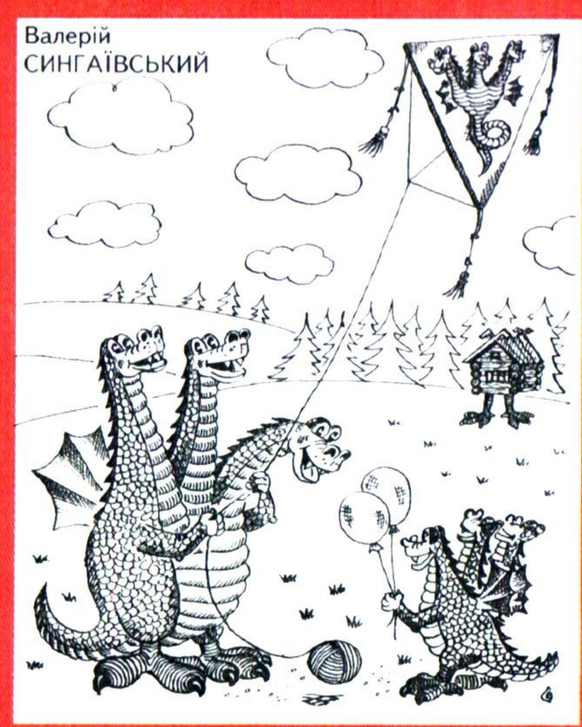

ПІДРАХУНОК

Автоінспектор до водія:

— Скільки разів ви мали справу з нами за порушення правил дорожнього руху?

— Та хто його зна. Треба порахувати.

— Ну, ну... рахуйте.

— Три рази по п'ятдесят гривень, два рази по сто і один раз двісті. За несправне світло завіз машину піску, а за нетверезий стан вивіз вам на дачу машину гною. Виходить було вісім порушень.

Почув і записав
Іван МАРТИШКО.

м. Мостиська.

ОКУЛЯРИ

На десятий поверх по сходах ледь вибрався хворий. Зайшов, захеканий, до кабінету і застогнав:

— Ой, допоможіть! Зовсім не маю здоров'я. Що робити?

Йому кажуть:

— По-перше, не пийте горілки; по друге, не куріть; по-третє — купіть окуляри.

— А звідки ви взяли, що мені ще й окуляри потрібні?

— Бо лікар приймає на першому поверсі.

Почув і записав
Геннадій СТОЛЯРОВ.

м. Нойбург на Дунаї, Німеччина.

НА МИТНИЦІ

— Відкрийте вашу валізу...

— Але у мене немає валізи.

— Це не має значення. Порядок один для всіх.

ПОХВАЛИВСЯ

Маленький Петрик розповідає друзям:

— Учора з татком в окуліста був.

— І що той сказав?

— Сказав, щоб букви вчив.

СВОЄЧАСНО

Батьки приводять дівчинку в басейн.

— А можна нашу Ларису на синхронне плавання записати? — звертаються до тренера.

— Звичайно! — радісно відповідає той. — У нас якраз одна утопилася.

Почув і записав
Володимир СУГЕРЕЙ.

м. Київ.

«Яка ж це п'янка, якщо вдруге нікого не послали?!»

«На тещу ніколи не піднімав руки, особливо, коли вона з чаркою».

«Звичайно, та літра горілки вдарила мене в голову, але, пане суддя, якби вас ударити по голові літрою горілки у грілці?!»

«Натиснув куда треба, але не завівся».

«Жив не на всі сто, а на цілих двісті, правда, точніше кажучи — чотири по п'ятдесят».

«У Петра постійно боліли ноги, особливо, коли заплітались».

(Зі свідчень).

«Вас чекає наш зоопарк!».

(З оголошення).
Надіслав Флоріан БОДНАР.

«Я не вийшов на роботу потому, що прихопив гриб і лічився народним способом горилкой з перцом і передозірровался».

«Продавщица буквально обгавкала мене, то прошу, хай так же буквально і ізвінітсся».

(Із заяв).

«Думка вискочила з голови і скакала за мною доки не прийшов додому».

«У Василя були довгі одвислі вуха, що переходять у товсту шию. Все вказувало на негативного героя».

(Із учнівських творів).
Надіслав Іван ТОКАРЧУК.

Інтермішинки

ЧОМУ

Сімдесятирічний Самюел, який ревно дотримується усіх приписів віри, поставив собі нові зуби, підтягнув шкіру на обличчі, пофарбував волосся, походив місяць на фітнес, купив новий костюм і нарешті запросив 45-річну вдовицю в ресторан. Але щойно обоє вони рушили, як ударив грім і убив Самюела. Прибувши на небеса, той щонайперше запитав:

— Господи, але чому ж саме мене?

— О, Сем, я просто не впізнав тебе...

ПРАВДОЛЮБ

Стів судиться з Едуардом, бо той позичив у нього тисячу доларів і не віддає. Едуард же стоїть на своєму: ту позичку він Стівові повернув повністю. Жоден не може переконливо підтвердити своєї правоти. За браком доказів суд не виносить якогось певного рішення...

На вулиці Стів із обуренням звертається до Едуарда:

— Я ніколи в житті ще не бачив такого брехуна! Ну як ти можеш твердити, що повернув мені гроші, якщо ми обидва дуже добре знаємо, що ніяких грошей тобі я не позичав!

ПОЗА КОНКУРЕНЦІЄЮ

— Робертіно, ким ти будеш, як виростеш?

— Чесним торговцем.

— Мудро! У тебе не буде ані одного конкурента.

РІДНЯ

Студентка Жанна засмучена. Хазяйка, в якої вона квартирує, питає:

— Чого це в тебе нема настрою?

— Мій брат мав прийти о шостій. Уже дев'ята, а його нема.

— Може, знайшов іншу сестру.

ПІДТВЕРДИВ

В одному техаському містечку приїжджий звертається до ковбоя:

— Кажуть, що тут чудовий клімат, і місцеві жителі відзначаються залізним здоров'ям.

— Так воно і є. От нещодавно, наприклад, коли ми відкривали нове кладовище, то довелося кількоро застрілити, щоб було кого хоронити.

ДЕ...

Блондинка показує подрузі фотографію і хвалиться:

— Ти тільки глянь, як вдало я вийшла!

Подруга дивиться:

— Але ж тут бачу тільки двох голих у ванні — твого чоловіка і якусь брюнетку. А де ж ти?

— Як то — де?! Кажу ж тобі, що вийшла!

ЗНАХІДКА

Джеффрі приходить додому пізно вночі геть п'яний і утихомирює розгнівану дружину:

— Дорогенька, я знайшов.

— Що знайшов?

— Новий бар, любко.

ПЕРЕОЦІНКА

— Погані часи настали! — зітхає старий торговець. — Люди нічого не купують, усе подорожчало! Треба нам, сину, все-таки знизити ціни.

— Гаразд, але на які товари і як?

— Ну от ці туфлі, наприклад, коштують двадцять марок. Напишемо на ярликові: «Стара ціна — 30 марок, нова — 25 марок!»

Є...

— Евансе, чи є щось між Вами і моєю дружиною?

— Тільки Ви, містере Томасе.

Підготував Д. МИТЮК.

Слободан

ВІДНАЙДЕНИЙ

Була у Йово одна середньостатистична корова. Давала йому молоко тільки для дружини і онучат. Сам він пив спиртне, бо од молока його нападала бігунка.

А дружина в нього — модерна селянка. Уже не могла жити без мобільного телефону і носила його в торбинці, коли пасла корову. Не розлучалася з ним і йдучи, коли треба було, на поле. Звідти навіть телефонувала синам закордон.

Одного дня приходить вона додому сама

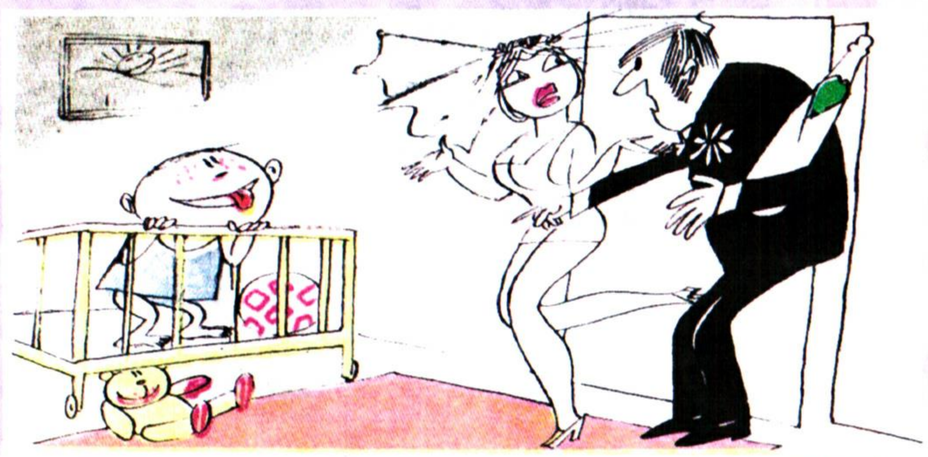

Сканворд

Склала Тетяна ДОБРОВОЛЬСЬКА.

Василь ФЛЬОРКО

Угорський автобус
Весняний день... годує
Ягода
Недолік
Атмосфера Землі
Спеціальність лікаря (абр.)
Безмовність
Гіппократ
Християнський культовий живопис
Велика жаба
Рідкісна цінна річ
Марка мотоцикла
Тріумфальна ...
Супротивник
Прихильник громадянських свобод
Столиця стародавньої Вірменії
На його березі стоїть Брест
Тонкий прозорий папір
Гектар
... конем
Ночви
Її творять модельєри
Світлове коло навколо Сонця, Місяця
П'ятикнижжя (євр.)
Зуб
Довгохвостий папуга
Ритм руху
Волоський ...
Мучитель
Художник Едгар ....
Страус
Місити ...
Вишневий ...
Едем
Іграшка
Ресторан з естрадою
Марка пістолета
Німецький фізик
Чорторий
Печінковий ...
Водна рослина
100 м²
Англійський сатирик Івлін ...
Нюня
Порожнина в стовбурі дерева
Вітряк
Тамара (зменш.)
Вектор
Тверде паливо
Німецьке авто "...- Бенц"
"Хіба ревуть воли, як ...повні"
Крадіжка авто

ЯНКОВИЧ

ТЕЛЕФОН

не своя: корова проковтнула її телефон!.. Лізе тій рукою в горло, цілу ніч вартує коло хвоста — немає та й немає!.. Поки з усіх боків прикидали, як вони заріжуть корову, як продадуть м'ясо і куплять новий телефон, хтось корову украв.

Як же тепер!?

Йшлося до жінчиного самогубства. Чоловік попросив зачекати його, поки витверезиться. Насилу умовив кляту жінку. Як би там не було, а знайшли рішення: чоловік має податися на ринок і шукати між худобою вкрадену корову. Почав він той обхід, але — марно!

Повернувся додому, провів із дружиною нараду — і прийшла йому в голову блискуча ідея. Позичив у сусіда телефон та повернувся, уже разом із дружиною, на базар. Зупиняється коло кожної корови, набирає номер проковтнутого телефону і прислухається. Отак цілий день. І, як то воно зазвичай буває, тільки під кінець почув, що із тельбухів одної корови телефон дзвонить!

— Знайшов її! Жінко! — гукнув він і згріб злодія, а та кинулася по поліцію.

По тому вони чергували коло корови, поки телефон не ляпнув на землю в натуральній коров'ячій упаковці.

Переклад із сербської.

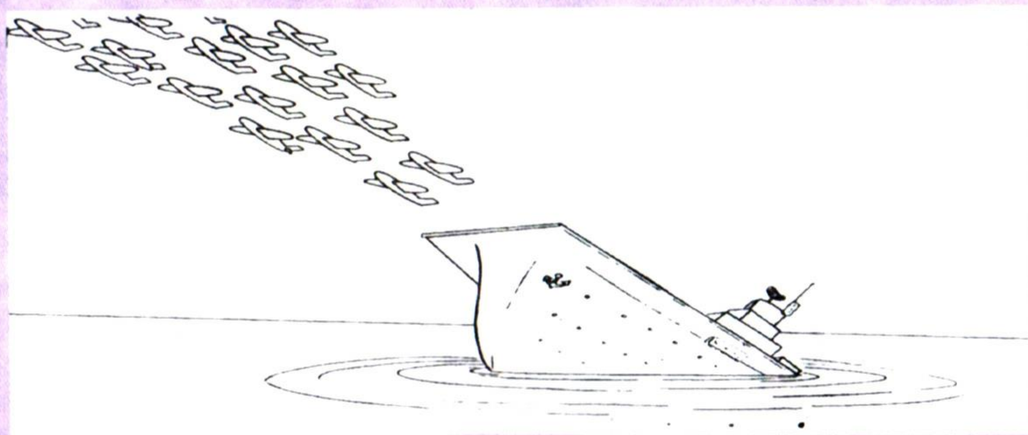

— Де зарплата?

1

2

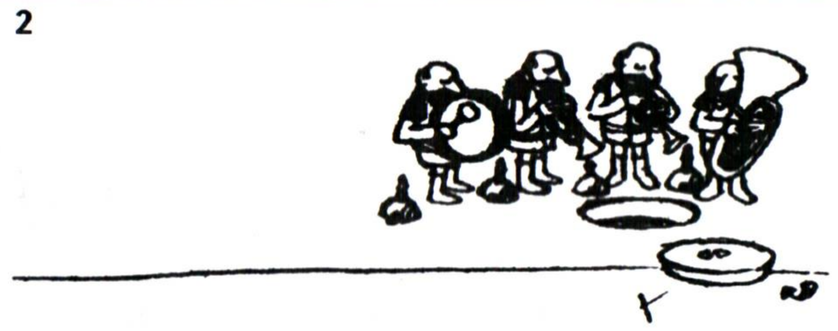

КОНКУРС ДОТЕПНИКІВ

У ті часи, коли Єва спокусила Адама яблуком, не було ні кіно, ні телебачення. Та карикатурист Валерій Сингаївський уявив, що мудрий змій мав відеокамеру «Sony» і зафільмував перше гріхопадіння («Перець» № 3). Кому він те кіно показував — невідомо.

А сьогодні у змія багато послідовників. І сцени «палкого кохання» — з вечора до рання майже на кожному каналі нашого телебачення.

Не дивно, що й підписів до малюнка В. Сингаївського надійшло багато. Журі усі уважно перечитало і таємним голосуванням визначило переможців. Ними стали: **Володимир КОСТРОМКО з с. Українки Апостолівського району Дніпропетровської області** — *«Змій: «Приготувалися! Дубль одинадцятий!»*; **Олена РОСОХАЧ із м. Городенки Івано-Франківської області** — *«Перший у світі папарацці»* **та Олександр ВОВЧКІВ із м. Переяслав-Хмельницького, що на Київщині** —

«Отак Адаму пощастило,
Було дітей у нього — сила...
Але ще дужче повезло,
Що тещі зовсім не було»

Вітаємо!

А тепер чергове завдання: придумайте підпис до фотографії Валерія Чмирьова.

На переможців чекають призи!

ВІДПОВІДІ НА КРОСВОРД УМІЩЕНИЙ У «ПЕРЦІ» № 4

Булат. Атом. Омар. Аркан. Кантеле. Телефон. Фонтан. Танкер. Кермо. Модель. Дельта. Талон. Лондон. Донор. Орден. Денді. Діло. Ложа. Жара. Рапіра. Пірат. Три. Риба. Батон. Тонус. Устав. Тавро. Ропа. Папір. Піренеї. «Енеїда». Дача. Чабан. Банк. Кок. Окріп. Ріпак. Актор. Гора. Адам. Дамка. Кабул.

ВІДПОВІДІ НА РОЗВАГУ «ЗАХОВАНІ ІМЕНА», ЯКА НАДРУКОВАНА У ЦЬОМУ НОМЕРІ НА СТОРІНЦІ «ПЕРЧЕНЯ»

ПО ГОРИЗОНТАЛІ: Анатолій, Валентин, Всеволод, Вячеслав, Геннадій, Григорій, Мирослав, Спиридон.

ПО ВЕРТИКАЛІ: Терентій, Антоніна, Василина, Вероніка, Вікторія, Катерина, Світлана, Ярославна.

ПЕРЕЦЬ № 5 (1597)

Головний редактор Михайло ПРУДНИК.

Редакційна колегія: Анатолій ВАСИЛЕНКО, Юрій ІЩЕНКО, Олексій КОХАН (головний художник), Дмитро МОЛЯКЕВИЧ.

Засновник: Державне видавництво «Преса України»

Зареєстровано Державним комітетом телебачення і радіомовлення України. Свідоцтво КВ № 10334 від 30.08.2005 р.

Видавництво «Преса України».

Редакція не завжди поділяє думки автора. Листи, рукописи, малюнки не рецензуються і не повертаються. При передруку посилання на «Перець» обов'язкове.

До відома авторів! Для своєчасного отримання гонорару прохання разом із творами надсилати копію довідки про присвоєння ідентифікаційного номера та вказати дату народження.

Здано до набору 15.05.2009. Підписано до друку 26.05.2009. Формат 70x108/8. Папір офсетний № 1. Офсетний друк. 2,8 умовн.-друк. арк. 14 умовн. фарб.-відб. 4,1 обл.-вид. арк. Тираж 9 680 прим. Зам. 0110905. Ціна договірна.

Видається з квітня 1922 року.

Виходить раз на місяць.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, проспект Перемоги, 50.

Телефони: приймальні 454-82-14, факс 234-35-82, художнього відділу 454-81-24.

З питань реклами і розповсюдження журналу звертатися за телефоном: 454-81-13.

Internet: http//uamedia.visti.net/perez/

Для телеграм: Київ Перець.

Видавництво «Преса України», 03047, Київ-47, проспект Перемоги, 50.

Індекс 74393

Сергій ФЕДЬКО

Сергій СЕМЕНДЯЄВ

Валерій ЧМИРЬОВ (тема Леоніда Телятникова)

— Ет, у вас тільки гроші на умі!

Валерій КОНОНЕНКО

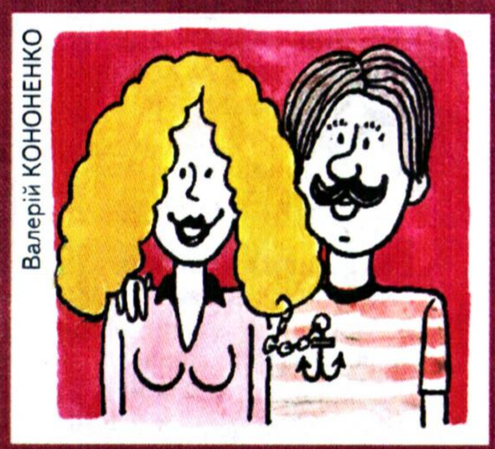

Вадим СИМИНОГА

Олександр МОНАСТИРСЬКИЙ

Леонід ТЕЛЯТНИКОВ

Анатолій ВАСИЛЕНКО

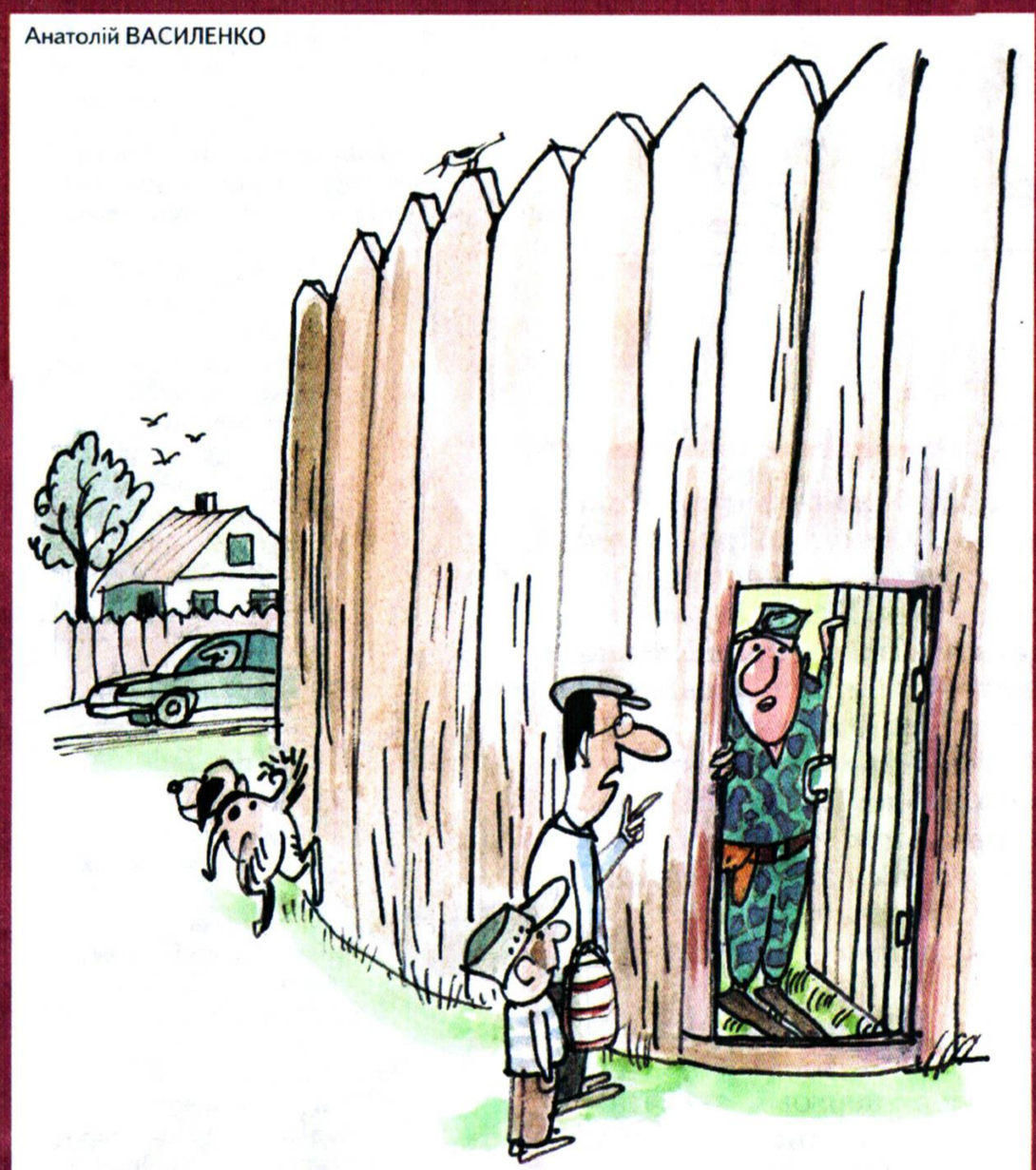

— Скажи, чоловіче, а за парканом ліс іще є?

Василь ФЛЬОРКО

Валерій КОНОНЕНКО

Олег ГУЦОЛ

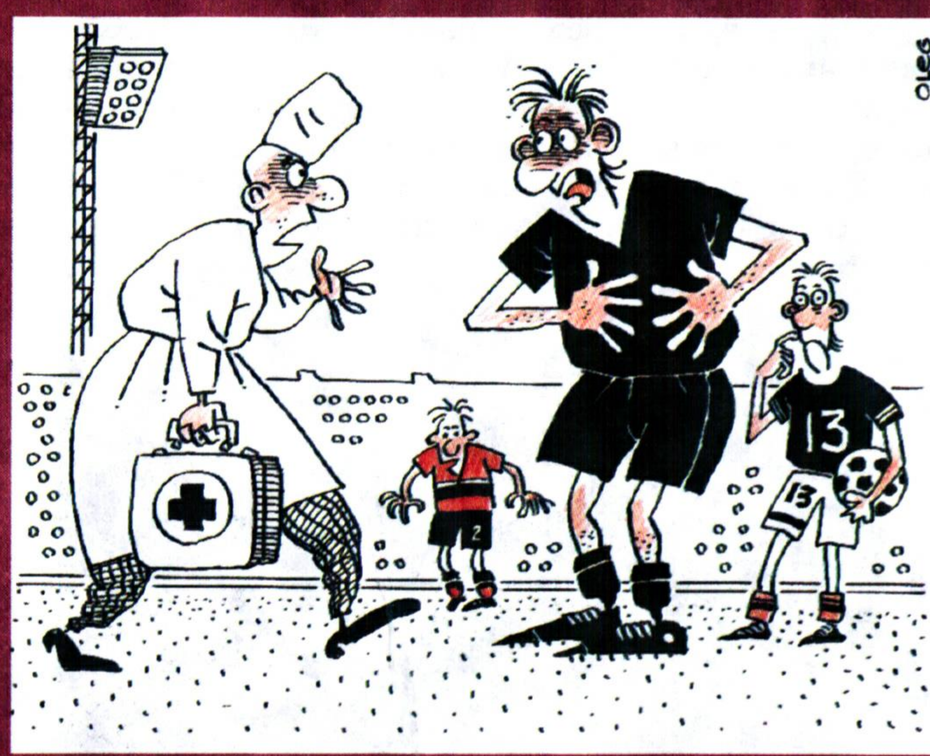

— Що з Вами?
— Здається, я свисток проковтнув...

ДОРОГІ ЧИТАЧІ!

ТИМ, ХТО НЕ ЗМІГ, НЕ ВСТИГ ЧИ ЗАБУВСЯ ПЕРЕДПЛАТИТИ «ПЕРЕЦЬ», НАГАДУЄМО:
ЦЕ ВИ МОЖЕТЕ ЗРОБИТИ І СЬОГОДНІ.
ЯКЩО ОФОРМИТЕ ПЕРЕДПЛАТУ ДО 5 ЧИСЛА ПОТОЧНОГО МІСЯЦЯ, У НАСТУПНОМУ ОТРИМАЄТЕ ЖУРНАЛ.
ІНДЕКС 74393.

Будемо щиро вдячні, якщо порадите передплатити журнал і своїм друзям, знайомим, родичам, сусідам.

БУДЬТЕ З «ПЕРЦЕМ»! СМІЙТЕСЯ НА ЗДОРОВ'Я!